

let, så får man det. Jeg vil gerne spørge, om statsministeren har gjort sig de overvejelser, at det, at man ikke henvender sig – det, at man ikke beder om at få alt materiale udleveret – giver anledning til megen mistro, megen mistillid og mange mistanker mod nuværende og forhenværende aktive politikere.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Måske kan det hjælpe lidt på den yderligere afklaring, at vi går lidt ind på nogle af de øvrige spørgsmål, som relaterer sig til forskellige faser i debatten; men lad mig prøve lige nu at svare først hr. Svend Aage Jensby.

Var svaret til hr. Jensby indholdsløst? Jeg synes, at jeg med det, der er oplyst for mig, har grundlag for at slå fast, at hele diskussionen om beredskabsnotatet – igen efter det for mig oplyste – ikke har nogen betydning for mit svar til hr. Svend Aage Jensby den 4. november sidste år, hvor jeg oplyste, at danske myndigheder ikke med sikkerhed har fastslået identiteten på agenter fra DDR eller det tidligere Sovjetunionen, som bor eller har boet her, ud over dem, som allerede er blevet retsforfulgt. Dette svar var baseret på det samlede materiale, regeringen var i besiddelse af vedrørende de ovennævnte mulige agenter for DDR eller det tidligere Sovjetunionen.

Efter hvad der foreligger for mig, skelner jeg altså mellem beredskabsnotatet og det skriftlige svar, hr. Svend Aage Jensby har fået den 4. november 1998.

Svend Aage Jensby (V):

Vil det sige, at man på anden vis har fået materialet? Og hvis det er tilfældet, vil jeg spørge: Hvem har truffet beslutning om – hvis der er truffet en sådan beslutning – ikke at indlede en politimæssig undersøgelse i anledning af det modtagne materiale?

Med andre ord: Har man truffet den beslutning i Justitsministeriet alene, eller har man i overensstemmelse med retsplejelovens ånd og bogstav sendt den til Rigsadvokaten til eventuel videre foranstaltning nede i systemet? Jeg tror, statsministeren ved, hvem jeg tænker på, nemlig statsadvokaten eller politidirektøren i København.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er ked af, at statsministeren ikke vil bekræfte, hvad der er relativt åbenlyst, at det er et ual-

mindeligt ringe svar, som statsministeren er blevet sendt i byen med til hr. Jensby.

Men så vil jeg i stedet spørge statsministeren, om statsministeren kan oplyse, er vidende om, hvordan bestillingen fra Statsministeriet til Justitsministeriet af det notat foregik. Anledningen til spørgsmålet er selvfølgelig, at artikler i Morgenavisen Jyllands-Posten gentagne gange hævder, at de, der arbejdede med det i Justitsministeriet, ikke kender noget til notatet, og derfor vil jeg høre, om det var den sædvanlige procedure, der blev benyttet, eller det var en ekstraordinær – hvad skal vi sige – uden om de normale kanaler-procedurer, der blev benyttet. Har statsministeren mulighed for at besvare det spørgsmål?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Jensby vil jeg næsten foreslå, at vi går lidt tættere på det spørgsmål, hr. Jensby stiller, når vi kommer til det næste spørgsmål. Der har jeg mulighed for at beskrive det lidt mere sammenhængende.

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg sige, at det svar, jeg gav hr. Jensby i første runde, tror jeg også er svaret på hr. Søren Søndergaards spørgsmål om processen: Hvem spurgte hvem hvornår? Som jeg sagde til hr. Jensby: Det var Statsministeriet, som den 4. november sidste år tog initiativ til at få udarbejdet det pågældende beredskabsnotat med henblik på besvarelse af mulige opfølgende spørgsmål.

Jeg sagde også, at henvendelsen gik fra Statsministeriet til Justitsministeriets departement, hvorfra Statsministeriet samme dag inden spørgetiden modtog notitsen. Man har oplyst mig om, at indholdet af notitsen er udarbejdet af PET, Politiets Efterretningstjeneste, og det beskriver vel meget godt: Hvem sagde hvad hvornår, og hvordan var arbejdsgangen?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 909

4) Til statsministeren af:

Svend Aage Jensby (V):

»Vil statsministeren forholde sig til følgende i Morgenavisen Jyllands-Posten den 10. januar 1999 citerede udtalelse fra den tidligere justitsminister og politisk ansvarlige for Politiets Efterretningstjeneste, Bjørn Westh, om baggrunden for at der ikke er foretaget en systema-